

*CANTATA de Miquel Brunet
i Jaume Santandreu*

RUUA FOSSCA

*Llorenç
SANTAMARIA*

*Isabel
SORIANO*

*Cristina
BRUNET*

Banda de música de Manacor

***Escolania Vermells de la Seu
Cor de cambra Ars Antiqua
Coral de Son Servera
Coral de Sant Joan
Coral de Felanitx***

Direcció musical: Pere Siquier

22 de desembre a les 20.30h
23 de desembre a les 20h
Auditori de Manacor

“RUA FOSCA”

Moviments

1. On son els grans?
2. On són els nens?
3. La ciutat és perillosa
4. Audiència amb els adults
5. Luizao i Anna s'enamoren
7. La batalla on moren Luizao i Anna
8. Réquiem

Sinopsi:

I Moviment: ¿On són els grans? Cor Infantil i Luizao

Més de 150 milions de nins d'arreu del món tracten de sobreviure al carrer. Sovint es demanen perquè no tenen una llar, perquè han de traficant, matar i lluitar per a sobreviure. ¿Perquè no tenen uns grans al seu costat, com tants d'altres nens al món? Amb edats que ronden els 9 o 10 anys, comencen robant per aconseguir una fruita que dur-se a la boca. Viuen a les clavagueres. Beuen alcohol, inhalen cola adhesiva dins bosses de plàstic i es guanyen la vida donant llustre a les sabates o venent kleenex als semàfors. Molts d'ells són maltractats, prostituits. Els traficants, utilitzen els més petites, “les xinxes” per a passar la droga. Periòdicament, les brigades de la mort, (cobrant a tant la peça), en maten fredament uns quants per mantenir nets els carrers de delinqüència

II Moviment: ¿On son els nens? Aria, Rei Gaspar

Els reis mags d'Orient, arriben a una gran ciutat, per lliurar les joguines als nins. La realitat amb que es troben, és que molts de nins no son a casa per a beber-los, ja que viuen als carrers.

III Moviment: La ciutat és perillosa Cor gran, Cor Infantil

Les ciutats on malviuen els nens del carrer, son hostils, perilloses, hinòspites. Plenes de formigó, soroll, contaminació, brutes i amb el risc amenaçant de permament d'agressió als ciutadans. Els reis mags, no troben els nins a casa, i comencen a cercar-los als carrers, davall dels ponts, a les faveles més pobres i cementiris de cotxes abandonats. Al veure els reis, els nins, lluny de voler les joguines, demanen armes per a defensar-se i cuidar-se entre ells de l'ambient hostil en que viuen.

IV Moviment: Audiència amb els adults Rei Gaspar, Cor Gran

Els Reis, espantats per la situació, demanen ajuda als adults, però tots estan ocupats en sopars, dinars i festes nadalenes, i no volen que els molestïn.

V Moviment: ¿Existeix l'amor a la ciutat? Luizao i Anna

Luizao coneix a Anna, la munyeca, s'enamoren i parlen de l'amor. ¿Es possible i ésser estimat entre tanta hostilitat a la ciutat?

VI Moviment: La Batalla Cor Gran, Cor Infantil, Luizao i Anna

Finalment, les joguines que portaven els reis, al no trobar destinataris a les llars, es movilitzen per fer tornar a casa als nins del carrer. Nins i joguines, dirigits per Luizao i Anna, la munyeca de la qual s'enamora, amb l'ajut dels Reis Mags s'enfronten pacíficament als camells i grups d'extermini, individus armats encarregats de netejar els carrers d'indesitjables nens, la fruita podrida, l'escòria humana”. Comença una batalla urbana, on els nins aconsellats i covençuts per les joguines mantenen una actitud totalment pacífica. Luizao i Anna la Munyeca, els quals dirigien aquesta manifestació de nins i joguines, moren finalment assassinats per les armes dels responsables de restablir l'ordre social, acomplint ordres de més amunt, de netejar la via pública.

VII Moviment: Requiem Tots

Els Reis Mags d'Orient i les joguines, derrotats es retiren tot cantant un Requiem per Luizao i Anna.

On són els grans?

Us parl en nom dels nins perduts dins les ciutats. Parau l'orella als crits dels més esmicolats. On són? On són els grans? Per què no tenim pare, ni mare ni germans? Per què som com a rates dins els claveguerams? Per què Déu mai no baixa als nostres enfonyalls? Mentre, els qui són legals i es proclamen els bons ens afuen els cans maldant per capturar-nos i treure els nostres ulls que tornaran la vista als fills dels rics ganduls. Del nostre cosserrí els sàdics pederastes en fan un gran festí. Camells d'armes i drogues ens fermen de correus, llavors *xinxes* i càrrega param a dins l'infern. Escamots de la mort cobrant a tant la peça ens arranquen el cor. Els fills de mala mare ens cacen per esclaus i acabam amb els ossos rosegats pel treball. Els infants de la rua ens comptam per milions de tot color i raça arreu de tot el món.

On són els nins?

Som els Reis Mags tots carregats amb les joguines per nins i nines. Ens atabala l'esgarripança, car no gripam cap nin de somni que hagi escalfat els freds carrers posant sabates dins els reixats. On són els nins? On són els nins d'eixa ciutat que par que cavi fosses comunes per morts fantasmes? Una ciutat on només suren cotxes i cans, senyores bordes, polítics lladres botxins d'infants

i ofegadors dels marginats. Sense els infants les flors són cards, els ocells ploreu cançons de fosca i les fonts ragen tristesa en núvols. Al llot, on sou? Butzetes tendres, on feis el niu? Res no és més trist per un Rei Mag com no trobar nins que sospiren No us enganyeu, vell Rei Gaspar: els nins glateixen baix de l'asfalt com sarna viva dins la pell negra de la ciutat. Patges dels Reis manau als vostres cavalls que aixequin la seva pota perquè no esclafi cap dels infants que mai gaudeixen de les joguines del Rei Gaspar

La ciutat és perillosa

Els Reis Mags no es conformen de ser vençuts i tresquen per les fosques avall i amunt. La fumassa els ofega el seu alè. La soledat podreix la seva fe. La violència trenca la seva pau. El racisme els embruta la seva faç. La misèria els enverga un cop de puny. Els sentiments de l'home passen per ull. Enyoren els udols dels llops companys de nits i caravanes pel llarg traspàs. Giren runes i pedres cercant els nins per dar-los les joguines i un bes d'amics. Però els infants no accepten els màgics jocs. Xisclen que només volen armes de foc. Que tot és salvatgina dins la ciutat

i proclamen la guerra

Audiència amb els adults

Els Reis Mags desesperats repiquen baules i portes dels casals i dels palaus. Fins i tot a les esglésies arriben amb el seu clam. Reclamen els sentiments dels qui tenen potestat per finalitzar la guerra que fan els nins marginats pensant que amb la violència arranjaran els seus mals. Però ningú no els respon. Com caragols dins la closca la gent balla amb el seu so. Tots es desfan amb excuses d'assumptes del seu redol. Tots esgrimeixen urgències de tasques de més alts vols. I les paraules musties fan jutipiris al sol. I els adults perdonavides es tanquen dins el seu clos. Sobren raons i pretextos, tanmateix amb la mirada vomiten sos pensaments: "Que es matin fins esborrar-se." Tots els infants del carrer són rates de claveguera, escarabats de femer; un perill, piñor que pesta per als fills, l'ordre i béns. Guerra fins a exterminar-los! Amb *xinxes* res hi ha a fer."

Luizao i Anna s'enamoren

No hi ha nit sense alba ni infant sense cor i los flors de lotus suren dins el llot. Vet ací el miracle d'Anna i de Luizis que cecs s'enamoren entre llamps i crits. Sembl una joguina però som l'amor, la fada que salva i ho transforma tot. Estimat, bell àngel, surt del teu infern i amb les teves ales vola fins al cel. Luizao, estima. Estimem ulls clucs que el tresor de viure ens floreix al puny. Alcem la senyera dels resistidors; vencem la violència només amb l'amor. Demostrem al poble

que els enamorats, amb pau i tendresa, pastam llibertat.

La batalla on moren Luizao i Anna

Els poders disparen bales. Els doctes esclaten mots. Els covards callen i miren mentre l'odi ho crema tot. Mal rebenteu, fills de cabra, esnifant cola de pot, l'agulla us destrossi venes fins a descarnar-vos l'os! Escamots de la neteja, calau foc als vostres forns. Tan sol un nou holocaust ens pot salvar d'aquests bords! Salvadors de la nissaga, esbandidu amb salfumant la brutor que s'arrossega pels nostres claveguerams. Disparau, amants de l'ordre, han mort els enamorats! Estan amb les mans unides i el rostre tacat de sang. Mostren un somriure d'àngels i esclaten perfums de pau. El cartró de la joguina té color de cos humà.

Rèquiem

No ploram per vosaltres, sants màrtir de l'amor, Anna i Luizao, patrons dels nins del món. Ploram per la duresa cruel dels nostres cors que resten com a pedres davant tant de dolor. Ploram la covardia que ens torna cecs i muts davant tanta injustícia envers els més menuts. Ploram perquè s'ha mort la nostra humanitat i perquè els qui comanden han trabucat el cap. Ploram nostre egoisme que mata infants de fam i no veu que a ca nostra tenim nins marginats. Ploram perquè les llàgrimes cremin la nostra pell i la tendresa escalfi tots els nins del carrer.

ORGANITZA

Banda de Música
M A N A C O R
ASSOCIACIÓ BANDA DE MÚSICA DE MANACOR

COL·LABOREN

Ajuntament de
Manacor

AGRAÏMENTS

Parròquies de Manacor
Sono Music

Banda de Música

M A N A C O R

amb el suport de
teatre de manacor

Escolania Vermells de la Seu: aquesta escolania va néixer en el segle XIV, i després d'etapes interrompudes fins l'any 1934, es va recuperar l'any 2000, per iniciativa del Capitoli de la Seu de Mallorca, sota la direcció de Antoni J. Salvà, per potenciar l'animació amb cants litúrgics de les celebracions de la Seu. Tots els seus membres són alumnes del col·legi Sant Josep Obrer. Realitzen diferents concerts pels pobles de la nostra illa. Han participat en concerts conjuntament amb altres formacions. També han realitzat sortides fora de les nostres illes, com han estat el cas de Vic (Europa Cantat), Cantonigròs, Montserrat, etc

Cor de Cambra Ars Antiqua: cor fundat l'any 1987, conegut per la interpretació del seu repertori de música antiga i del Renaixement. Al llarg d'aquests 25 anys ha realitzat diferents concerts a molts indrets de l'illa de Mallorca i també a fora de Mallorca. Ha fet diverses col·laboracions amb l'orquestra Simfònica Ciutat de Palma i cal destacar la seva darrera interpretació de l'opereta còmica "El Mikado". El seu director és Xavier Gelabert.

Coral de Son Servera: coral de gent adulta del poble de Son Servera. És una formació que el 2011 va celebrar 30 anys de la seva existència. Es dedica a realitzar concerts a dins el municipi de Son Servera i en motiu del seu 30 aniversari gravà un segon disc amb cançons emblemàtiques escollides pels mateixos cantants i que va crear una gran expectació entre els seus seguidors. La directora és Francesca Mas.

Coral de Sant Joan: coral de gent adulta del poble de Sant Joan, formada per gent del mateix poble amb la finalitat d'aprendre i sobretot gaudir de fer música. Participa a diferents actes del Municipi i realitza diferents concerts a diferents pobles de Mallorca. La seva directora actual és Joana M. Estelrich.

Coral de Felanitx: agrupació fundada l'any 1966 per Bernat Julià. Actualment es dedica a la realització de diferents concerts principalment al municipi de Felanitx. Durant tots aquests anys ha actuat a molts indrets i pobles de la nostra illa. La seva directora és Margalida Massutí.

Banda de Música de Manacor: ja fa molts anys que Manacor gaudeix de bandes de música, però possiblement no hi havia hagut mai uns músics tant joves com hi ha actualment. Tot i que la majoria dels músics no arriben a la majoria d'edat, la Banda de Manacor ha estat capaç de donar un nivell ben alt, i un bon exemple n'és el disc "Siau qui sou" que enregistrà fa dos anys amb cançons de Guillem d'Efak. El director actual és Pere Siquier.

Isabel Soriano: Com a cantant i actriu ha participat en diversos muntatges de teatre musical com *Carmela Lili Amanda* amb la companya Marlia (actualment de gira per Catalunya); *Company* de Stephen Sondheim amb el Teatre Lliure; *Càndid* de Leonard Bernstein amb el Centre Dramàtic i *Mikado*, *Mar i cel* i *Flor de nit* amb Dagoll-Dagom entre d'altres. Té el títol de Professor de Música, grau superior, especialitat Cant en el Conservatori del Liceu de Barcelona i un Màster d'Estudis Teatral de la Universitat Autònoma de Barcelona. En la actualitat cursa estudis de Doctorat en Didàctica de l'Educació Física, de les Arts Visuals, de la Música i de la Veu a la Universitat Autònoma de Barcelona. Compagina la docència en el Institut del Teatre amb la feina de regidora en el Gran Teatre del Liceu.

Cristina Brunet: jove soprano manacorina, llicenciada en art dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears. Com a actriu ha participat a les obres de teatre *Mediterrània*, *Converses a la carta*, *El club*, *Història d'una parella*, *La mentida més gran de la història mai no contada* (2n classificat de Balears en els premis Buro), *Plou*, *Morir*, i *Jeux de massacre*, i com a cantant, a les produccions *Illamor* i *El Mikado*.

Llorenç Santamaria: cantant mallorquí de gran trajectòria. Des de l'any 1965 tocà en diferents bandes fins que arribà als Z-66, sens dubte el grup de rock més destacat de les Illes. L'any 1971 inicià la seva carrera musical i discogràfica en solitari, una carrera plena d'èxits, amb cançons tan conegudes com "Para que no me olvides", "Rossy", "Si tu fueras mi mujer"... que li donaren gran popularitat a tot Espanya i també a Sudamèrica i amb les quals aconseguí diversos discs d'or. Durant els anys 90 combina la seva faceta de cantant amb la cinematogràfica i participa en diferents pel·lícules i programes de televisió. Els darrers anys la seva activitat s'ha basat en actuacions en directe amb gran èxit, com els musicals *Illamor*, sobre cançons d'en Tomeu Penya, i *Cop de rock* del grup Dagoll Dagom, sobre el pop-rock en català.

Miquel Brunet és pianista, compositor i productor audiovisual. Pianista i director musical d'Els Valldemossa des del 1978, ha col·laborat com a músic i arranjador al llarg de trenta anys amb Els Valldemossa i amb un gran nombre d'artistes del panorama musical dels països catalans: Isabel Soriano, Coral UIB, Tomeu Estaràs & Genia Tobin, Cap pela, Cucorba, Orquestra Simfònica de les Balears, Corals de Joventuts Musicals, Cors de la Fundació Teatre Principal, Isidor Marí, Aires Formenterencs, Entreveus, Al Mayurqa, Herbes Dolces, Escola de Música i Danses de Mallorca, Joan Bibiloni, Toni Morlà, Craig Walters, Tim Tobin, Mel Williams, etc. També ha compost obres per al món audiovisual i teatral: "Nosaltres els vençuts" (Testimoni de la guerra civil a Mallorca), Passió d'Emili Darder, La Calàndria, Tot Deu al Cel, En Joan petit, Vostès perdonin, Poca por, La Princesa embriuada, L'Abat de la Real, Erzerzog Ludwig Salvator, Costa i Llobera (Documental) així com obres simfònic-corals de les quals podem destacar Terra Natal amb text de Marià Villangómez i Rua Fosca, cantata per a 2 sopranos, baríton, dos cors i grup instrumental amb text de Jaume Santandreu, que fou premiada amb el Premi Miquel dels Sants Oliver atorgat per l'OCB el 2007.

Jaume Santandreu: nascut a Manacor el 1938, és autor d'una trentena de llibres que inclouen novel·les, reculls poètics i una peça teatral, "La segona mort". Ha estat força premiat per aquesta obra literària: Camí de coix, premi Ciutat de Palma de Novel·la 1979; Mamil·la, encara, premi Andròmina 1984; Encis de minyonia, premi Miquel Àngel Riera 1996; Mortuus Dei, premi Alexandre Ballester 2002; Catedral amb armaris, premi de narrativa gailèsbica Terenci Moix 2004; Negrada, premi Pare Colom 2006. La cantata Rua fosca va rebre el Premi 31 de Desembre –Miquel dels Sants Oliver- 2007 atorgat per l'Obra Cultural Balear. És considerat un dels autors mallorquins més importants dels darrers temps. Són nombroses, també, les seves col·laboracions en la premsa escrita, radiofònica o televisiva. És ordenat prevere el 1960, a la Seu de Mallorca, i el desembre de 2011 decideix de no exercir més el ministeri. Des del 1975 treballa ininterrompudament en l'atenció dels exclosos socials mallorquins, prop de quaranta anys de feina esforçada que continua a Can Gazà, on atén marginats malalts incapacitats per al retorn al mercat laboral ordinari.